

Sygn. akt: III U 569/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2015 r. w O.

sprawy z odwołania Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13.07.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.05.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.07.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w O. odmówił Z. S. prawa do emerytury.

Z. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. Stwierdził, że przez 40 lat wykonywał zawód spawacza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że Z. S. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 07.05.2015r. Z. S. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że Z. S. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy 27 lat, 5 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

Z. S. urodził się dnia (...), zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach. ZUS nie uznał odwołującemu żadnego okresu z tego tytułu, gdyż nie złożył on świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie Sąd analizował w szczególności następujące okresy zatrudnienia pod kątem pracy odwołującego w szczególnych warunkach:

- 1) 04.02.1971-21.07.1973r. w Stoczni w G.;
- 2) 01.10.1973r.- 31.12.1982r. w (...) w P.;
- 3) 01.01.1983r.-14.02.1987r. w (...) Związku Spółek (...) w P..

W Stoczni im. (...). (...) w G. Z. S. zatrudniony był w okresie od dnia 04.02.1971 do dnia 21.07.1973r. Ze świadectwa pracy z dnia 23.03.1987r. wynika, że był zatrudniony na stanowisku spawacza elektrycznego (k.5 akt kap.). W kwestionariuszu wypełnionym dnia 24.09.1973r. na potrzeby zatrudnienia się w (...) w P. – także widnieje zapis, że w Stoczni pracował jako spawacz (k.14 a.o.). Pisząc życiorys na potrzeby zatrudnienia w (...) odwołujący także wskazał, że w Stoczni pracował na stanowisku spawacza elektrycznego (k.6 a.o.). Z książeczki spawacza wynika natomiast, że uprawnienia spawalnicze uzyskał podczas zatrudnienia w stoczni.

Sąd uznał te zapisy za wiarygodne. Pochodzą one z lat 70-tych, gdy odwołujący był osobą młodą i z całą pewnością nie zakładał, że treść życiorysu czy kwestionariusza będzie miała wpływ na jego prawo do emerytury. Mając na uwadze powyższe dokumenty, Sąd również za wiarygodne uznał zeznania odwołującego, że podczas zatrudnienia w stoczni wykonywał pracę spawacza elektrycznego.

Jest to praca wyszczególniona w wykazie A, dziale XIV, poz.12 w/w rozporządzenia i wynosi 2 lata, 5 miesięcy i 15 dni.

Następnie Z. S. został zatrudniony w (...) w P.. Pracował tam od dnia od dnia 01.10.1973r. dnia 31.07.1975r. (1 rok i 10 miesięcy) i od dnia 22.04.1976r. do dnia 31.12.1982r. (6 lat, 8 miesięcy i 9 dni).

W oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach osobowych odwołującego z tego okresu Sąd ustalił, że Z. S. został zatrudniony na stanowisku spawacza, co wynika z podania o przyjęcie go do pracy na to stanowisko oraz z treści

umowy o pracę z dnia 01.10.1973r. Analogiczną treść ma umowa o pracę zawarta dnia 22.04.1976r. We wszystkich dokumentach dotyczących obu okresów zatrudnienia odwołujący określany jest jako spawacz elektryczny. Natomiast z kart wynagrodzeń wynika, że otrzymywał dodatek szkodliwy.

Z zeznań odwołującego wynika, że przez cały czas pracował u tego pracodawcy w takim charakterze.

Jest to praca wyszczególniona w wykazie A, dziale XIV, poz.12 w/w rozporządzenia i wynosi łącznie 8 lat, 6 miesięcy i 9 dni.

Następnie Z. S. pracował w (...) Związku Spółek (...) w P. w okresie od dnia 01.01.1983r. do dnia 14.02.1987r.

Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych z tego okresu wynika, że była to praca kierowcy ciągnika. Takie stanowisko pracy określone jest w umowie o pracę z dnia 01.01.1983r. i w kolejnych dokumentach. Z świadectwa pracy wynika, że odwołujący przez cały okres pracował jedynie w takim charakterze. Okoliczność ta wynika także z zeznań odwołującego.

Wobec jednoznacznej treści dokumentów – Sąd uznał, że w w/w okresie odwołujący pracował na stanowisku wyszczególnionym w wykazie A, dziale VIII, poz.3 w/w rozporządzenia. Jest to okres wynoszący 4 lata, 1 miesiąc i 14 dni.

Łącznie praca u tych trzech pracodawców trwała 15 lat, 1 miesiąc i 8 dni. Była to praca wykonywana w szczególnych warunkach.

Dlatego jedynie na marginesie podnieść należy, że odwołujący pracował także jako spawacz w pełnym wymiarze czasu pracy u następujących pracodawców: w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 03.05.1988r. do 30.06.1988r. (k.13 a.kap.), w spółce (...) sp. z o.o. w W. od 13.09.1989r. do 02.08.1991r. (k.15 a.kap.), w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 01.09.1991r. do 31.08.1992r. (k.16 a.kap.), w (...) w J. od 01.09.1992r. do 28.02.1993r. (k.17 a.kap.), w (...) sp. z o.o. w W. od 13.04.1993r. do 20.05.1993r. (k.18 a.kap.), w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. od 07.06.1993r. do 31.10.1994r. (k.19 a.kap.), w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. od 22.11.1994r. do 31.12.1994r. (k.20 a.kap.), w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 01.02.1995r. do 14.08.1995r. (k.21 a.kap.), w (...) sp. z o.o. w W. od 01.08.1995r. do 08.02.1999r. (k.22 a.kap.).

Ze świadectw pracy wystawionych przez poszczególnych pracodawców wynika, że Z. S. pracował u nich jedynie jako spawacz w pełnym wymiarze czasu pracy. Są to krótkie okresy. Odwołujący posiadał wysokie kwalifikacje spawalnicze. Dlatego wiarygodnym jest, że przez cały okres zatrudnienia u w/w pracodawców pracował jako spawacz. Okresy te zatem również można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Przy czym ze względu na ekonomikę procesową Sąd nie prowadził na tę okoliczność szczegółowego postępowania dowodowego, uznając, że odwołujący dostatecznie wykazał pracę w rozmiarze przekraczającym 15 lat.

Z tych względów Sąd uznał, że Z. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 01.05.2015r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS. Odwołujący ukończył bowiem 60 lat dnia 02.01.2012r., a wniosek złożył dnia 07.05.2015r.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 kpc.**

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.